

Sadi Bey (Orhan Kemal'in "Evlerden Biri" adlı Romanı) **Uyumsuz**

Karakter Demiryollarından emekli Sadi Bey, devletin kendisine verdiği emekli ikramiyesi ile ev alır. Fakat aldığı evi iki oğlu, kızı ve karısı da kendi arasında hisse etmek ister. Her birine karşı gelen evini satmak istemeyen Sadi Bey'in asıl hedefi yetmişinden sonra âşık olduğu Nursen'le birlikte olmaktır. Yıllardır yaşadıklarından bezmiş bir halde olan Sadi Bey, daha sakin ve rahat bir hayat arzu eder. Evde büyük bir otorite kurmuş olan Sadi Bey eşini hizmetkârı gibi kullanmaktan çekinmez. Kavgacı ve asabidir. Nursen'in oğlu İskender ile evleneceğini duyunca hastalığı nükseder ve ölür.

Aktiviteler Ailesinden kimseyi görmek istemeyen yaşlı adam odasına çekilip sessizlik içinde gazete veya kitap okur. Her akşam ve sabah aynı saatlerde kahveye giderek en yakın dostu Müçteba ile fabrikadan çıkan kızları izleyip birbirlerine rüyalarını anlatırlar. Karşı komşusu olan Nursenlerin evini kızı görmek için gözetler. Kıza vermek üzere aşk mektupları yazar, biriktirir.

ÖRNEK ANILAR

Bencil Yıllarca kendine hizmet eden onunla birlikte olan çocuklarını büyüten karısına karşı anlayışsız davranan kadının ondan beklediği tatlı sözleri söylemeyen Sadi Bey rüyalarında Nursen'le birlikte olurken hülyayı bozan karısına kızar: "Şu karıdan, şu otuz beş yıllık kart karıdan düşte bile rahat yoktu. Gerdek odasına tam giderlerken önlerine çıkıvermişti. Ağlıyordu. "Utanmaz adam, azgın herif. Saçından, başından da mı utanmıyorsun? Boyunla beraber çocukların var, Allah kahretsin seni!"

Bıkkın Bu güne dek yaşadığı tek düze hayattan sıkılan Sadi Bey, eşinden, kızından, oğullarından uzak kalmak ister. Çok fazla yaşayacak ömrü olmadığını bilen ihtiyar adam hayallerindeki gibi yaşamak ister: "Devletin verdiği ikramiye ile aldığı evi satmak istemez. "Düşünler yakamdan, azat etsinler, emekliye ayırsınlar. Ulan devlet ayırdı emekliye bunlar ayırmıyor. Bundan böyle bir bu kadar daha yaşayacak değilim. Ne karı, ne evlat. Defolsunlar başımdan, defolsunlar efendim, defolsunlar işte!"

Kızgın Ailesi tarafından yaşlandığına ve yaşlandıkça da sübyancı babasına benzediğine inanılan Sadi Bey, tıpkı babası gibi vara yoğa kızsız da sübyancı olmadığı için idare edilir. Oysa içten içe arzularına yenik düşen Sadi Bey, eşinin gitmesini en çok bu nedenle ister, kızgınlığı, öfkesi dinmez: "Vara bağıyor, yoğa bağıyor, kovuyordu topunu birden. "Gidin efendim, gidin başımdan. Defolun. Yedi gününüzü yetirdim, bıyığınızı bitirdim. Alın ananızı gidin, beni bırakın evimde. Yetmiyor mu bunca yıl sizin kör boğazınız için Anadolu'nun kuş uçmaz, kervan geçmez istasyoncularında ömür tükettiğim?"

Asabi Oğullarının ve kızının sürekli evi paylaşma kavgası yapmasından bunalan Sadi Bey, sofrada dahi kendine söylenen en ufak cümleye alınganlık göstererek ortamı terk eder: "Allah kahretsin, kahretsin böyle evi. İki damla zıkkımlık yiyeceğiz, zehir ederler insana zehir!"

Kavgacı Evde çoğu kez sert olan Sadi Bey, oğlu Erdal ile de münakaşaya girer. Oğlu dediğini yapmadığı için durduk yere bağırır çağırır, kavga çıkarır: "Gelmek istemediğin için ha? Demek babayla konuşma adabını kaybettin artık? Hayvan, kendini ne sanıyorsun? Hukuk mukuk vız gelir bana. İt!"

Otoriter Evde belli bir otoriteye sahip olan Sadi Bey, dilediği zaman dışarı çıkar dilediği zaman su ister dilediği zaman istediğini yapar. Oysa en yakın dostu Müçteba kendisinin tam tersidir: "Sadi Bey istediği otoriteyi kurmaktan memnun, Müçteba'yı düşünüyordu hep. Rezil olmuştu zavallı. Bu mahallede oturmalarından geçtim, nasıl taşınacaklardı? Maazallah evlerinin önüne arabalar ya da kamyonun dayandığını düşünse bile, eşyaları yüklenirken mahallenin kim bilir nasıl alaylarına hedef olacaklardı!"